

[Indenrigsministeren.]

som efter min Mening handler letsindigt, der er Kommunalbestyrelser, der ikke i tilstrækkelig Grad tænker paa Fremtiden, og jeg beklager det overordentligt, naar jeg iagttager det, og jeg søger at modvirke det i det Omfang, jeg har Mulighed derfor, men det er Undtagelserne.

Det almindelige er, at der i de danske Kommunalbestyrelser og i ganske overordentlig Grad i de Kommunalbestyrelser, der sidder i de allervanskeligst stillede Kommuner, handles ud fra et meget stort Ansvar, et Ansvar, der ogsaa føles. Og over for denne Tale om, hvor meget de sociale Udgifter er steget, var det dog vel ogsaa rigtigt, hvis man vil behandle det sagligt, at erkende i denne Forbindelse, hvad det er for en Verden, vi i Øjeblikket lever i, hvordan Tilstandene er i andre Lande. I den Periode, hvor Socialreformen er sat i Kraft, er vi her i Danmark som i andre Lande inde under Virkningerne af en Verdenskrise og en Omlægning inden for Verdensøkonomien, som fører til store sociale Udgifter, til Dels paa Grund af selvø Krisen, til Dels paa Grund af, at den Omlægning af Verdensøkonomien, der foregaar, endnu ikke er tilendebragt. Vi befinder os paa et Overgangsstadium her.

Til Slut skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen i Anledning af, at han spurgte mig, om jeg da ikke mente, at Formuens Afkastning var et bedre Grundlag for Formuebeskatning end det Grundlag, der er forelagt, at jeg skulde gerne, hvis jeg havde noget længere Tid, fortælle det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen om de to Systemer med Hensyn til Formuebeskatning, som der altid har været en Brydning imellem ude i andre Lande og herhjemme. Det ene System, som kan kaldes det engelske System, er det, der gaar ud paa, at al Formuebeskatning skal paalægges ved, at den Del af Indkomsten, der flyder af Formuen, beskattes stærkere. Dette er det engelske System. Der er et andet System, det er det, som man i sin Tid gik ind for her i Danmark, og som bl. a. det tidligere højtærede Medlem af dette Ting Dr. Neergaard altid har været Tilhænger af, og det er dette, at man har en Indkomstskat for sig og en Formueskat for sig, der saa ikke kan være saa høj paa visse Omraader, som den indirekte Formueskat er i andre Lande. Begrundelsen for at have et System af den Art er, at der er visse Formuer i Samfundet, som ikke giver Afkastning, som er uproduktive; og som det samlede Samfund ikke har nogen Interesse i at beskytte. Der er andre Formuer, der i kortere Tidsrum maaske

ikke giver Afkastning, som det ikke gælder over for, men der er ret store Formuer af uproduktiv Karakter, og ud fra den Anskuelse, jeg her har anført, og som vi har fulgt, mener vi, at det er urimeligt, at disse store Formuer intet særskilt skal betale.

Det er de to Systemer, der er vedrørende Formuebeskatning. Det danske System tror jeg, alt taget i Betragtning, er det rigtige, og i hvert Fald er den Formuebeskatning, der her er foreslaet, bl. a. begrundet i, at der aflastes Indkomster, der beskattes efter Kildeartsbeskatning. Denne Formuebeskatning er saa lempelig, at det ærede Medlem end ikke ud fra sit Ønske om at beskytte Formuerne stærkest muligt skal have nogen Betænkelighed ved at tiltræde.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Ministeren gentager til Trivialitet, at de sociale Love og de store Udgifter, der heraf følger, er en Udvikling, som engang er gaaet hen over Verden. Jeg tror ikke paa, at det havde behøvet at være saa slemt, men jeg konstaterer i øvrigt, og det er med dyb Beklagelse, jeg gør det, at Ministeren stillet over for, at der ikke lignede efter Lovens Regler, har Dristighed til at sige, at han ikke kan finde Midler til at foranledige, at de paagældende Kommuner følger Lovens Bestemmelser. Jeg synes, det er en forskrækkelig Tilstand, og der er altsaa hermed konstateret, at rent praktisk er det egentlig ligegyldigt, hvad man sætter ind i den paagældende Skattelov, for der er ingen, der vil tage sig af det. Saa lidt Menneskekundskab kan Ministeren dog ikke have, at han tror, det bliver nemt for nogen at indanke en saadan Sag for Domstolene. Har Ministeren ikke efter bestaaende Lov den Magt, der skal til, saa vil jeg gerne spørge, om han overhovedet har gjort Henstilling. Har Ministeren overhovedet gjort Forsøg paa uden Anvendelse af Magt at paapege over for de paagældende, at de var uden for Lovens Forudsætninger? Jeg spørger, og Svaret maa da vel i hvert Fald blive, at Ministeren har Lov til at henstille, og jeg vil gerne se den Ligningskommission, som ikke efter en ministeriel Henstilling øjeblikkelig fulgte Loven. Saa godt tror jeg i Sandhed om vore kommunale Myndigheder.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.